

й Л. Грабовського до фільму Ю.Ільєнка «Вечір на Івана Купала», композиторська творчість Л. Дичко кантати «Червона калина», «Чотири пори року», «Карпатська» та ін.). Для творчості українських композиторів 60-х років характерна також зацікавленість новими масовими жанрами рок та поп-музики.

Представлення зразків старовинної української народної пісенної класики на I Міжнародному фестивалі старовинної музики Центральної та Східної Європи, що відбувся у 1966 р. у місті Бидгощ (Польща), стало мистецькою подією міжнародного масштабу.

Отже, серед історико-культурних передумов, що справляли вплив на розвиток радянської культури 50-х — 60-х років, зокрема музичного мистецтва, слід назвати такі важливі історико-культурні події, як потепління міжнародних відносин СРСР, XX з'їзд КПРС та ін. У розрізі жанру естрадної пісні музичне життя в Україні 50–60-х років характеризувалося активізацією діяльності концертних закладів і організацій, збільшенням кількості відповідних теле- і радіопередач, зростанням обсягів популяризації авторських і тематичних пісенних збірок. Особливо важливим чинником публічності жанру стало широке проведення фестивалів, конкурсів, оглядів, у тому числі виконавців української пісні.

#### **Список використаних джерел:**

1. Завадская Н. Певен и песня. Метод. пособие. – М.: Искусство, 1979.
2. Малишев Ю.В. Це - музика!. - К.: Музична Україна, 1974.

#### **Одробінський Ю.В.,**

кандидат мистецтвознавства, професор з наказу, завідувач кафедри дизайну  
ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»,  
м. Миколаїв

#### **ФІГУРАТИВНА АРТ-ПЛАСТИКА УКРАЇНСЬКОГО СКУЛЬПТОРА АНАТОЛІЯ РОТАРЯ**

Сьогодні, ім'я українського художника і скульптора Анатолія Ротаря є відомим в різних країнах світу: Японії, Франції, Саудівської Аравії, Об'єднаних арабських еміратах, Словаччини, Росії та інших. Він – яскравий представник сучасного мистецтва, учасник багатьох міжнародних і національних виставок, постійний учасник скульптурних салонів [1;2;3;4].

Його твори – це фігуративний абстрактний нео-експресіоністичний живопис і фігуративна арт-пластика, в основі яких закладені фрагменти миттєвої підсвідомої емоції людини в певному стані.

Анатолій Ротарь народився і провів своє дитинство у селі Ганчешти Фалештський району в Молдові, його батько був майстром дереворізьблення, мати – ткалею традиційних килимів, що не могло не вплинути на свідомість майбутнього художника, для якого колоритна культура молдавського села, повна архаїчної символіки і обрядовості, стала фундаментом його світосприйняття [1].

Свій творчих шлях, майбутній художник почав в республіканській дитячій художній школі в Кишиневі, куди його віддали батьки, помітивши творчі здібності. Роки, проведені в цій школі, стали основоположними в становленні особистості і творчій манері майбутнього художника. Ігор Вієру, який стояв біля витоків молдавської національної художньої школи, і Елеонора Романеско - викладачі, які навчали дітей в республіканській школі, належали до румунської школи живопису, що характеризувалася світлим колоритом і експресивною, емоційною манерою, що взагалі характерно південним школам живопису. Ця манера була й засвоєна молодим художником. У 1976 році Анатолій Ротарь став одним з кращих в першому випуску Республіканської художньої школи Молдавії [1].

Після закінчення школи, молодий художник продовжує свою професійну освіту, вступивши на відділення графіки книги Львівської Поліграфічної Академії, де вивчає її особливості українського мистецтва, яке набагато відрізнялось від молдавської школи живопису. Але, зі слів художника – навчання в Академії не так вже й багато додало до його знань і вмінь, набутих у художній школі в Кишиневі. Однак у Львові було інтенсивне мистецьке життя, велика кількість зустрічей і виставок [1].

Після закінчення Академії в 1981 році, Анатолій отримав направлення на роботу в Кишиневі, де став художнім редактором видавництва «Політплакат», і за чотири роки роботи були видані сорок його авторських плакатів, листівок, ілюстрації до книг.

Однак через конфлікт із керівництвом, художник був змушений піти з роботи і згодом покинути Кишинів [1].

З надією почати нове життя, у 1985 році Анатолій Ротарь разом з дружиною і двома маленькими дочками переїжджає до Миколаєва, де жили родичі дружини. Тут, у районі Тернівка, був побудований великий будинок на просторому подвір'ї у якому знаходиться й майстерня [1].

Перші творчі роботи з живопису з'являються в 1991 році. Надалі художник продовжує постійно працювати, але, як сам зауважує, більше для себе, ніж для заробітку. Для того ж, щоб заробляти і утримувати сім'ю, Анатолій багато працює як художник-декоратор, а потім, в 1998 році, організовує першу в Миколаєві рекламну фірму, що виконує різні види зовнішньої реклами. Також, він досить активно займався й виставковою діяльністю. Зараз він живе й працює у Києві [1;2;3].

Живописні твори художника виконані в змішаній техніці, в основі яких закладені актуальні для сучасної моделі світу питання: до чого призведуть

процеси глобалізації, становлення нового типу відношення етносів і культур через злиття цінностей східної та західної цивілізацій [4]. Вони різні за емоціями, уявленням, техніці виконання, здається враження, що їх створили різні люди. Саме ця постійно змінена художня ідентичність в полотнах, створює еклектичний формат як кожної роботи, так і в цілому виставки, де створюється враження взаємозв'язку минулого й майбутнього у якому можна відрізнити перероблені фрагменти класичного мистецтва та сучасну мову пензля.

Широкі, сміливі мазки, що створюють відчуття швидкості, великі плями контрастних кольорів, введення одного яскравого кольору в майже монохромний колорит деяких робіт, що створює потужний колірний і семантичний акцент; все це говорить про спонтанність і захопленості творчим процесом [1]. Своєрідна спонтанність і випадковість присутні в композиції робіт, пояснюються тим, що в своїй роботі художник часто звертається до медіареальності – фото і телебаченню, в яких закони побудови «картинки» різняться з класичними схемами композиційної побудови картини. Зображення нашаровуються один на одного, їм буває мало місця, і вони немов «вивалюються» за край полотна, шукаючи собі продовження в реальному світі [1]. І в майже основі кожної роботи – жіноча фігура в певній емоції, де зображення героїнь варіюється від майже фотореалістичної до схематично-узагальненої, коли жінки перетворюються лише в схеми. Недивно, що такий художній підхід, згодом вийшов за межі площини картини і перетворився в фігуративну арт-скульптуру.

Виконанням фігуративних арт-скульптур Анатолій Ротарь почав займатись з 2015 року, що імовірно, пов'язано із бажанням трансформувати площинне зображення в об'ємно-просторову форму та відійти від різкої експресії в ліричну.

Аналізуючи фігуративну пластику художника-скульптора, слід відзначити незвичайний вибір матеріалів для скульптур: акрил, органічне скло, сталь, пластик [2]. Кожен з цих матеріалів дає можливість по-новому сприймати образ в залежності від направлення штучного або природного світла, а їх фізичні властивості дають змогу вільного моделювання форми.

Для виконання скульптур Анатолій використовує шість різних художніх прийомів. Перший має кубофутуристичний підхід, подібний до скульптур видатного українського митця Олександра Архипенка [5, с.56-62], де жіноча фігура виконана стилізовано у вигляді обрубаних граней із сталевих трикутних пластин. Це роботи «Амазонка» (2016) [2] і «Дівчина» (2017) [6].

Другий прийом побудований на основі поєднання багатьох однакових сталевих профілів квадратної форми в єдину фігуру. Легкість та повітряність такої форми дало змогу по-новому сприймати фігуру у просторі та передати певну емоцію людини. Цей принцип бачимо у роботах: «Юнак» (2017) [2], «Три грації» (2016), «Давід» (2016) [6].

Третій прийом використовує принцип комбінаторики чорної кулі різних розмірах для створення фігури. Цім містичним образам із куль автор дав назву «Прибулець» (2017), «Прибулець 2» (2017), «Прибульці» (2017) [2].

Виконання фігуративної скульптури із сталеві проволочи формують четвертий прийом автора. Скульптура «Юна» (2017) демонструє обрис фігури у просторі та можливості змінювати силует у русі [2].

Особливої уваги, необхідно приділити скульптурі з акрилу та органічного скла, що формують п'ятий прийом. Можливості цих матеріалів у формуванні ілюзії зображення через прозору форму граней. Органічне скло і пластик в роботах Анатолія Ротаря особливим чином розкривають красу жінки, мінливу у своїх настроях, як пори року. З кожної сторони скульптура сприймається по-новому, а світло, що пронизує прозору фігуру, наповнює її особливою натхненністю. Це роботи: «Гармонія» (2017), «Аріадна» (2017), «Дош» (2017), «Білайн» (2017), «Давид» (2017), «Дівчина» (2016) [2].

Шостий художній прийом використовує принцип меблів з картону Френка Гері [7], та має вигляд фігури, яка створена із поєднаних металевих пластинок, грані яких формують її силует. Робота: «За гранню» (2016) [2].

Отже, підсумовуючі скульптури Анатолія Ротаря створені на даний час, можна відзначити оригінальність технологічних і образно-композиційних прийомів при створенні фігуративної арт-пластики, що розкривають новий потенціал використання сучасних матеріалів для створення художніх арт-форм.

### Список використаних джерел:

1. Anatoly Rotar [Електронний ресурс] : [Веб-сайт]. – Електронні дані. – Київ : ANATOLYROTAR, 2008-2018. – Режим доступу: [www.rotar.com.ua](http://www.rotar.com.ua); [www.rotar.com.ua/miscellanea.html](http://www.rotar.com.ua/miscellanea.html) (дата звернення 10.01.2018) – Назва з екрана.
2. JAG [Електронний ресурс] : [Інтернет-портал]. – Електронні дані. – [Київ : Jose Art Gallery, 2018]. – Режим доступу: [www.jag.in.ua/artists/Anatoly\\_Rotar/](http://www.jag.in.ua/artists/Anatoly_Rotar/) (дата звернення 12.01.2018). – Назва з екрана.
3. Софіюк І. Анатолій Ротарь: Моє мистецтво – це збір різних стилів [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Електронні дані. – ArtsLooker, 2018. – Режим доступу: [www.artslooker.com/anatoliy-rotar-moie-mistectvo-ce-zbir-riznykh-styliv/](http://www.artslooker.com/anatoliy-rotar-moie-mistectvo-ce-zbir-riznykh-styliv/) (дата звернення 15.01.2018). – Назва з екрана
4. Информационно-рекламный журнал День и ночь [Электронный ресурс]: [Веб-сайт]. – Электронные данные. – Киев : ООО «Ника LTD», 2014-2018. – Режим доступа: [www.dnmagazine.com.ua/index.php?id=17614&show=news&&newsid=98617](http://www.dnmagazine.com.ua/index.php?id=17614&show=news&&newsid=98617) (дата звернення 15.01.2018). – Назва з екрана
5. Українські митці у світі. Матеріали до історії українського мистецтва ХХст. / Автор-упорядник Г.Г.Стельмащук. – Львів : Априорі,

Львівська національна академія мистецтв (Науково-дослідний сектор), 2013. – 520 с.

6. В Киеве [Электронный ресурс]: [Веб-сайт]. – Электронные данные, 2018. – Режим доступа: [www.vkieve.net/pamyatniki-skulptury/devushka-i-david](http://www.vkieve.net/pamyatniki-skulptury/devushka-i-david) (дата звернення 15.01.2018). – Назва з екрана.

7. Гери Фрэнк. Frank Gehry [Электронный ресурс]: [Веб-сайт]. – Электронные данные, 2018. – Режим доступа: [www.famous.totalarch.com/gehry](http://www.famous.totalarch.com/gehry) (дата звернення 05.02.2018). – Назва з екрана.

**Олійник В.В.,**

студентка IV курсу факультету мистецтв ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сологуб В.Д., кандидат педагогічних наук, доцент за наказом кафедри музичного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

## **ОСОБЛИВОСТІ КОМПЛЕКСНОЇ ПІДГОТОВКИ ГІТАРИСТА В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ У ВП «МИКОЛАЇВСЬКА ФІЛІЯ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ»**

Професійна система підготовки музиканта-гітариста значно модернізується. Сьогодні вона повинна готувати фахівців, які не лише володіють високим рівнем педагогічної та виконавської майстерності, а й у змозі задовольнити будь-які потреби соціокультурної сфери України.

Ціла низка дисциплін забезпечує формування майбутнього всебічно розвинутого музиканта. Усі навчальні дисципліни розглядаються у тісному зв'язку один з одним та складають комплексний цикл наук, який характеризується одним із найважливіших елементів – міжпредметним зв'язком.[4]

Розглянемо зміст та особливості комплексної підготовки гітариста, на прикладі одного з вищих навчальних закладів України – Миколаївської філії Київського національного університету культури і мистецтв. Заклад прагне враховувати запити і потреби суспільства при підготовці фахівця широкого кола розвитку, а також звертається до європейського досвіду, впроваджуючи нові освітні тенденції та технології.[3]

У 2016 році, доцентом кафедри музичного мистецтва, кандидатом педагогічних наук Вікторією Дарієвною Сологуб та викладачем кафедри